

การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

Thesis Quality Evaluation of Doctoral Program Students in Naresuan University

รัตนะ บัวสนธ์¹, เอื้อมพร หลินเจริญ², พิจิกานต์ ศรีพิมาย³, ปริญญญา จิตรโคตร⁴,
ประสิทธิ์ สุขสำราญ⁵, ปัทมา ภูสวาสดี⁶, สุภาพร จันทศิริ⁷

Rattana Buosonte, Aumporn Lincharearn, Pijikarn Sripimai, Parinya Jitkhot,
Pasita Suksamran, Pattama Phusavat, Supaporn Jantornkere

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สํารวจวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนเรศวรที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554 2) ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนเรศวรที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554

กลุ่มตัวอย่างเป็นวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนเรศวรที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์ของนิสิตที่จะใช้ในการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ จำนวน 30 เล่ม ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นจํานวนตามคณะแบบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะ จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากตามรายชื่อวิทยานิพนธ์ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ด้าน 29 ประเด็น นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการสำรวจวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวรที่สำเร็จการศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554 พบว่าจำนวนวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุษฎีบัณฑิตมหาวิทยาลัยนเรศวรที่สำเร็จการศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554 เมื่อจํานวนตามคณะ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก พบว่า คณะศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนคณะที่มีวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาน้อยที่สุดคือ คณะเกษตรศาสตร์

2. ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนเรศวรที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550-2554

2.1 จํานวนตามประเด็นการประเมินใน 29 ประเด็น พบว่ามีประเด็นการประเมินอยู่ในระดับดีมาก 24 ประเด็น ซึ่ง 3 ลำดับแรก คือ กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย รองลงมาคือ ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่อง และปัญหาการวิจัย ประเด็นที่ระดับผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ คือ สมมุติฐานการวิจัยมีความเหมาะสม ชัดเจน และสมเหตุสมผล

¹ ศาสตราจารย์ ดร., ประธานหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

³ นิสิตระดับการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

⁴ นิสิตระดับการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

⁵ นิสิตระดับการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

⁶ นิสิตระดับการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

⁷ นิสิตระดับการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2.2 ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตในมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ทำเสร็จแล้วในช่วง ปี พ.ศ. 2550 - 2554 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านที่มีคะแนนผลการประเมินมากที่สุด คือด้านความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และด้านสาระในภาคผนวก รองลงมาคือด้านวิธีดำเนินการวิจัย ส่วนด้านที่มีคะแนนผลการประเมินน้อยที่สุดคือด้านการกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย

คำสำคัญ: ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์

Abstract

The purposes of this research were to 1) survey the thesis of doctoral program students, Naresuan University, who graduated between B.E. 2550 – 2554, 2) evaluate the thesis quality of doctoral program students, Naresuan University, who graduated between B.E. 2550 – 2554.

The sample group was the thesis of doctoral program students, Naresuan University, who graduated between B.E. 2550 – 2554. The researcher determined the size of sample thesis used for the 30 theses quality evaluation. The random sampling was used in terms of categorization according to the faculty through sample group proportion in each faculty; then the simple random sampling was carried out by lot according to the name lists of thesis method. The data collection was done by using the model of thesis quality evaluation created by the researcher. The model consisted of 10 aspects and 29 issues. The data was analyzed by statistical packages, percentage, mean, standard deviation, and Pearson Correlation Coefficient. The research results could be concluded as follows:

1. Thesis survey results in Naresuan University of graduation between B.E. 2550 – 2554 was found that the thesis numbers of doctoral program students, Naresuan University, who graduated between B.E. 2550–2554 when categorized by faculty ranked from the most to least at the first 3 levels, it included the Faculty of Education, Faculty of Social Sciences, and Faculty of Science, respectively. Whereas the faculty which had the thesis of doctoral program students who graduated the least was the Faculty of Agriculture.

2. The results of thesis quality evaluation on the doctoral program students, Naresuan University, who graduated between B.E. 2550 – 2554 included as follows:

2.1 When categorized by 29 evaluation issues, it was found that the issues evaluated at the very good level was 24 issues, the first 3 levels included the process of data collection was appropriate for the research problems; secondly, the research was comprehensive, and in accordance with the objectives/research problems; thirdly, the research objectives were in accordance with the title and research problems. For the issues which evaluation result level was low included the research hypothesis was appropriate, clear and valid.

2.2 The results of thesis quality evaluation of doctoral program students, Naresuan University, which was completed between B.E. 2550–2554 was found that as overall image was at the very good level. When categorized in each aspect, the aspects which had the highest scores of evaluation results were the backgrounds and importance of problems, and content aspects in the index section; secondly, the research methodology, whereas the aspect of having the scores of evaluation results the least was in terms of the determination on conceptual framework in the research.

Key word: thesis quality evaluation

ความเป็นมาของปัญหา

การวิจัยทางการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการศึกษา เพราะนอกจากจะเป็นกระบวนการในการค้นคว้าหาความจริงอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบแล้วยังเป็นการทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ รวมทั้งการกำหนดนโยบาย การวางแผนการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ซึ่งวิจัย ต้นศิริ (2539) กล่าวว่า นโยบายการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่งมาจากการวิจัยและค้นคว้า

ในสถาบันการศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาได้กำหนดงานวิจัยไว้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรและมีการเรียกงานวิจัยนี้ว่าวิทยานิพนธ์หรือปริญญาานิพนธ์สำหรับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ได้ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2520 ขณะนั้นยังเป็นบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก จนกระทั่งปี พ.ศ. 2533 บัณฑิตวิทยาลัยจึงเป็นหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา บัณฑิตวิทยาลัยเริ่มผลิตมหาบัณฑิต หลักสูตรการบริหารการศึกษาเป็นหลักสูตรแรก เมื่อปี พ.ศ. 2520 ต่อมาได้เปิดหลักสูตรภาษาไทย และหลักสูตรดุริยางค์บัณฑิต และหลักสูตรมหาบัณฑิตอื่น ๆ เพิ่มขึ้นมาเป็นลำดับ

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ได้จัดการศึกษาหลักสูตรดุริยางค์บัณฑิตทั้งหมดจำนวน 3 กลุ่มวิชา ประกอบด้วย กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ โดยแบ่งเป็น 4 หลักสูตร 21 สาขาวิชา ประกอบด้วย หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุริยางค์บัณฑิต มี 5 สาขาวิชาหลักสูตรศิลปศาสตรดุริยางค์บัณฑิต 5 สาขาวิชาหลักสูตรการศึกษาดุริยางค์บัณฑิต 4 สาขาวิชา และหลักสูตรปรัชญาดุริยางค์บัณฑิต 12 สาขาวิชา (คู่มือนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2554) ซึ่งการเรียนการสอนในระดับดุริยางค์บัณฑิต ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีแผนทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต โดยการเรียนการสอนในระดับนี้มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จริงใจความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยง

และบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, 2549)จะให้เห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มุ่งเน้นการพัฒนานิสิตนักศึกษา ให้สำเร็จการศึกษาเป็นนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูงต่อไป โดยอาศัยกระบวนการการทำวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งในแต่ละสาขาวิชาอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของแต่ละสาขาวิชา ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต เป็นไปอย่างมีคุณภาพและ ภายใต้อุดหนุนของบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่เกิดประโยชน์

ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าวิทยานิพนธ์เป็นเอกสารวิชาการที่มีความสำคัญยิ่งในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานอกจากจะเป็นเอกสารรายงานผลการศึกษารวบรวมของนักศึกษาแล้วยังเป็นเอกสารอ้างอิงทางวิชาการที่ทำให้เกิดความงอกงามและพัฒนาทางด้านวิชาการอย่างไม่หยุดยั้งและยังสะท้อนถึงคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการของนักศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และของสถาบันการศึกษานั้นๆและสิ่งที่จะทำให้ทราบว่าเป็นวิทยานิพนธ์นั้นมีคุณค่าหรือมีคุณภาพหรือไม่จะต้องมีการประเมินงานนั้น ซึ่งการประเมินงานวิจัย (Evaluation of Research) เป็นกระบวนการในการพิจารณาตัดสินว่างานวิจัยนั้นมีความถูกต้องสมบูรณ์และมีคุณภาพเป็นประการใดเพื่อให้สามารถคัดเลือกงานวิจัยต่างๆที่มีคุณภาพมาใช้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) Mason and Bramble (1997) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินงานวิจัยว่า ทั้งผู้บริโภคนงานวิจัยและนักวิจัยจะต้องสามารถประเมินรายงานการวิจัยได้ นักวิจัยจะต้องตัดสินได้ว่างานวิจัยชิ้นไหนมีความสำคัญกับงานของตนในการประเมินคุณภาพของงานวิจัยมีลักษณะสำคัญที่ควรพิจารณา 2 ประการ คือ อันดับ 1 มีความสำคัญมากที่สุด คือ ตัวงานวิจัยเอง กล่าวคือ การสร้างคำถามวิจัยหรือสมมติฐาน ผู้เข้าร่วม การบรรยายถึงวิธีวิทยาผลการวิจัยและการอภิปรายผล ลักษณะที่สำคัญประการที่ 2 คือ คุณภาพของการนำเสนอและการเขียน

ที่ชัดเจน รายงานการวิจัยควรเขียนให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ว่าผู้วิจัยได้ทำอะไร มีอะไรเกิดขึ้นและเกิดขึ้นอย่างไร สารสนเทศที่น่าเสนอควรเพียงพอที่จะให้ผู้อ่านงานวิจัยสามารถทำเลียนแบบได้ นอกจากนี้ รายงานการวิจัยควรใช้ภาษาที่เหมาะสมสำหรับผู้อ่าน ผู้เขียนจะต้องไม่สันนิษฐานว่าที่ผู้อ่านรายงานมีความรู้เหมือนที่ผู้เขียนมี และควรหลีกเลี่ยงคำศัพท์เฉพาะ ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้คำศัพท์เฉพาะควรจะมีการอธิบายไว้อย่างชัดเจน

ปัจจุบันยังไม่มี การประเมินคุณภาพงานวิจัยของนิสิตระดับดุขุภิปันทิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาทั้งปวงของการทำวิทยานิพนธ์สนใจที่ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภิปันทิตดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับดุขุภิปันทิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึงปี พ.ศ. 2554 เพื่อสะท้อนคุณภาพการจัดทำวิทยานิพนธ์ในอดีตแล้วนำเสนอเป็นสารสนเทศ อันเป็นพื้นฐานในการศึกษา และพัฒนาองค์ความรู้ และแผนการทำวิจัยสำหรับนิสิตระดับดุขุภิปันทิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

คำถามการวิจัย

ผลงานวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภิปันทิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ในช่วงปีที่พิมพ์ พ.ศ. 2550 ถึงปี พ.ศ. 2554 มีลักษณะและคุณภาพเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. สํารวจวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภิปันทิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2554

2. ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภิปันทิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2554

ขอบเขตการวิจัย

1. การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ เป็นการวิจัยงานวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาดุขุภิปันทิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึงปี พ.ศ. 2554 โดยใช้การสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล

อิเล็กทรอนิกส์ (ThaiLIS) และในเว็บไซต์สืบค้นข้อมูลต่างๆ ที่มีการตีพิมพ์เป็นฉบับภาษาไทย โดยทำการสืบค้นใน 3 กลุ่มสาขาวิชาได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2. ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ ได้จากการประเมินวิทยานิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยของวรรณิ อริยะสินสมบุรณ์ (2544), ภิรติ วัชรสินธุ์ (2544), นัทธิ เชียงชนะนา (2550), นงลักษณ์ วิรัชชัยและคณะ (2552) ทำการประเมินใน 29 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) ความชัดเจนของชื่อเรื่องงานวิจัย 2) ความชัดเจนของปัญหาการวิจัย 3) วัตถุประสงค์การวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่องและปัญหาการวิจัย 4) ความสำคัญและมีประโยชน์ของวิจัย 5) ความเหมาะสมชัดเจน และสมเหตุสมผลของสมมติฐานการวิจัย 6) ความเหมาะสม ชัดเจน และสมเหตุสมผลของขอบเขตการวิจัย 7) ความเหมาะสมของข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย 8) การเขียนข้อจำกัดของการวิจัยมีความสมเหตุสมผลถูกต้องตามหลักการวิจัย 9) นิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน 10) รายงานเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับปัญหาวิจัย 11) ความทันสมัยของรายงานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 12) กรอบความคิดในการวิจัยมีความถูกต้องและเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย 13) การออกแบบการวิจัยเหมาะสมและสอดคล้องกับปัญหาวิจัย 14) การกำหนดกลุ่มประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่างเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย 15) การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร 16) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ 17) กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเหมาะสมกับปัญหาวิจัย 18) ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มีคุณภาพ 19) การวิเคราะห์ข้อมูลมีความเหมาะสม 20) การแปลความผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความถูกต้อง และเหมาะสม 21) ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาวิจัย 22) การอภิปรายผลสอดคล้องกับผลการวิจัยและครอบคลุมประเด็นปัญหา 23) ข้อเสนอแนะในการวิจัยมีความเหมาะสม 24) ประโยชน์ของการวิจัยในด้านการนำไปปฏิบัติ 25) ประโยชน์ของการวิจัยในด้านวิชาการ 26) การนำเสนอรายงานการวิจัยชัดเจนครบถ้วน 27) การเขียนรายงานการวิจัยถูกต้องตามหลัก

วิชาการ 28) ภาคผนวกประกอบไปด้วยสาระที่เสริมความรู้ในงานวิจัย และ 29) คุณภาพงานวิจัยโดยสรุปในภาพรวม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการดำเนินงาน แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 สํารวจวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภักิบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภักิบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่วิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภักิบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์ของนิสิตที่จะใช้ในการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ โดยใช้เกณฑ์จำนวนร้อยละที่ระบุว่า ถ้าจำนวนประชากรทั้งหมดเป็นหลักร้อย ใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 15-30 (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2541, อ้างอิงจาก วันทนี แสงภักิ, 2552, หน้า 69) สําหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ร้อยละ 15 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์จำนวน 30 เล่ม ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นจําแนกตามคณะ แบบสัดส่วน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากตามรายชื่อวิทยานิพนธ์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสําหรับประเมินในการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ด้าน 29 ประเด็น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ปรากฏตามลำดับดังนี้

1. ผลการสำรวจวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2550 -

2554 พบว่า จำนวนวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาดุขุภักิบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2550 - 2554 เมื่อจําแนกตามคณะ เรียงลําดับจากมากไปหาน้อย 3 ลําดับแรก พบว่า ในช่วงเวลาดังกล่าว คณะที่มีจำนวนวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาดุขุภักิบัณฑิตจบการศึกษามากที่สุดคือ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 102 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 50.00 สองลําดับถัดมา ได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ จำนวน 44 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 21.57 และ คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 23 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 11.27 ตามลําดับ ส่วนคณะที่มีนิสิตระดับปริญญาดุขุภักิบัณฑิตจบการศึกษาน้อยที่สุดคือ คณะเกษตรศาสตร์ จำนวน 1 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 0.49

2. ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์นิสิตระดับดุขุภักิบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปีพ.ศ. 2550-2554

2.1 จําแนกตามประเด็นการประเมินใน 29 ประเด็น พบว่ามีประเด็นการประเมินอยู่ในระดับดีมาก 24 ประเด็น ซึ่ง 3 ลําดับแรก คือ กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย ($\bar{x} = 3.767$, S.D.= 0.333) รองลงมาคือ ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยมีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์/ปัญหาการวิจัย ($\bar{x} = 3.753$, S.D.= 0.261) และวัตถุประสงค์การวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่องและปัญหาการวิจัย ($\bar{x} = 3.747$, S.D.= 0.301) ประเด็นที่ระดับผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ คือ สมมุติฐานการวิจัยมีความเหมาะสมชัดเจน และสมเหตุสมผล ($\bar{x} = 0.320$, S.D.= 0.769)

2.2 ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาดุขุภักิบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่ทําเสร็จแล้วในช่วง ปี พ.ศ. 2550-2554 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 3.209$, S.D.= 0.303) การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 16 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 53.33 ระดับคุณภาพดีจำนวน 13 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 43.33 ระดับคุณภาพปานกลาง จำนวน 1 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 3.34 เมื่อแยกเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านที่มีคะแนนผลการประเมินมากที่สุด คือ ด้านความเป็นมาและความสําคัญของปัญหา ($\bar{x} = 3.647$, S.D.= 0.338) และด้านสาระในภาคผนวก ($\bar{x} = 3.647$, S.D.= 0.553) รองลงมาคือ

ด้านวิธีดำเนินการวิจัย ($\bar{x} = 3.610$, S.D.= 0.371) ส่วนด้านที่มีคะแนนผลการประเมินน้อยที่สุดคือด้านการกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย ($\bar{x} = 1.749$, S.D.= 0.428)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภักดิ์บัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปี พ.ศ. 2554 จำนวน 30 เล่มพบว่า ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ทั้ง 30 เล่มของผู้วิจัยทั้ง 5 คนมีความสอดคล้องกัน และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ โดยการใช้วิธีลักษณะหลากหลายวิธีหลาย (Multitrait-Multimethod) ซึ่งพบว่า แบบประเมินมีทั้งความตรงเชิงกลุ่มเข้า ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .854 - .970 และความตรงเชิงจำแนก ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .144 - .753 แต่ทั้งนี้การที่ค่าลักษณะหลากหลายวิธีมีค่าใกล้เคียงหรือสูงกว่าค่าความตรงเชิงจำแนกนั้น อาจเนื่องมาจากวิทยานิพนธ์ทั้ง 5 เล่มมีคุณลักษณะที่ใกล้เคียง ดังนั้นสรุปได้ว่าแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคุณภาพที่จะสามารถนำไปใช้เป็นแบบประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ได้ อีกทั้งความตรงเชิงกลุ่มเข้ามีวิธีการวิเคราะห์เหมือนกับการทดสอบค่าความเที่ยง (interrater reliability) นั่นเอง จึงทำให้ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้ง 30 เล่ม มีความสอดคล้องกัน และมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่ง Lado, 1961 (อ้างถึงในกัลยาณี เรื่องมานะมงคล, 2545) กล่าวว่า การประเมินของผู้ประเมิน 2 คนขึ้นไปควรมีการทดสอบค่าความเที่ยง (interrater reliability) หากตัวเลขแสดงค่าความสอดคล้องตั้งแต่ .85 ขึ้นไปก็นับว่ามีความเที่ยงสูงมาก ซึ่งจากผลการหาความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินจะเห็นว่าความสอดคล้องของผลการประเมินอยู่ในระดับสูงมาก จึงทำให้ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ทั้ง 30 เล่มของผู้วิจัยทั้ง 5 คนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ยังพบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ทั้ง

30 เล่ม อยู่ระหว่าง 1.50 - 3.820 เหตุที่คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินในบางเล่มอยู่ในระดับต่ำเนื่องจากวิทยานิพนธ์บางเล่มขาดสมมติฐานในการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย และข้อจำกัดของการวิจัย จึงทำให้คะแนนการประเมินในข้อนั้นต่ำ จึงส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำตามไปด้วย

จากผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์นิสิตระดับดุขุภักดิ์บัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปีพ.ศ. 2550-2554 จำแนกตามประเด็นการประเมินใน 29 ประเด็นพบว่า มีถึง 24 ประเด็นที่ผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก อยู่ในระดับดีและปานกลาง 2 ประเด็น มีเพียง 3 ประเด็นเท่านั้นที่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและต่ำ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจะเห็นว่าประเด็นที่ผลการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและต่ำ คือ การเขียนข้อจำกัดของการวิจัยมีความสมเหตุสมผลถูกต้องตามหลักการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัยมีความเหมาะสม และสมมติฐานการวิจัยมีความเหมาะสม ชัดเจน และสมเหตุสมผล ซึ่งมักจะพบว่าวิทยานิพนธ์ระดับดุขุภักดิ์บัณฑิตนั้นมักจะขาดสมมติฐานการวิจัย ข้อจำกัดการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น เพราะว่างานวิจัยในการศึกษาระดับดุขุภักดิ์บัณฑิตโดยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยและพัฒนา จึงอาจไม่ต้องมีสมมติฐานหรือการคาดเดาคำตอบของการวิจัยไว้ล่วงหน้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจารุพรรณ ทิพย์สุกลักษณ์ (2545) ที่ได้ทำการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ.2533-2542 พบว่าวิทยานิพนธ์โดยส่วนใหญ่ในระดับบัณฑิตศึกษาจะมีลักษณะการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (action research) หรือวิจัยและพัฒนา (R & D)

ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาดุขุภักดิ์บัณฑิต ในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ที่สำเร็จแล้วในช่วง ปี พ.ศ. 2550-2554 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 3.209$, S.D.= 0.303) การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับคุณภาพดีและดีมาก จำนวน 29 เล่ม มีเพียง 1 เล่มที่มีคุณภาพปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีคะแนนผลการประเมินน้อยที่สุดคือด้านการกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย ($\bar{x} = 1.749$, S.D.= 0.428) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นัทธี เจริญชนะ (2550)

ที่ได้ทำการประเมินคุณภาพของงานวิจัยทางดนตรี นี้ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยจึง
ศึกษาในการสังเคราะห์งานวิจัยทางดนตรีศึกษา โดย ควรให้ความสำคัญกับประเด็นเหล่านี้เพิ่มขึ้น อันจะส่งผล
พบว่า ประเด็นการกำหนดกรอบความคิดในการวิจัยทั้ง ให้คุณภาพวิทยานิพนธ์มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
งานเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยคุณภาพในด้าน

เอกสารอ้างอิง

- กัลยาณี เรืองมานะมงคล. (2545). การสร้างและพัฒนามาตรวัดประเมินสัมฤทธิ์ผลของการพูดแบบนำเสนอสำหรับ
รายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษชั้นสูง. สถาบันภาษา : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัยและคณะ. (2552). รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทย : การวิเคราะห์
อภิมาน (Meta-analysis). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- นันทิ์ เชียงชนะนา. (2550). การสังเคราะห์งานวิจัยทางดนตรีศึกษา: การวิเคราะห์อภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. (2554). คู่มือวิธีระดับบัณฑิตศึกษา 2554. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- ภริดี วัชรสินธุ์. (2544). การวิเคราะห์อภิมานงานวิจัยเฉพาะรายของผลการพัฒนาพฤติกรรมของเด็ก:การวิเคราะห์
เปรียบเทียบการประมาณค่าขนาดอิทธิพล 3 วิธี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ์ อริยะสินสมบุญ. (2544). การสังเคราะห์งานวิจัยในสาขาวิชาจิตวิทยา : การวิเคราะห์อภิมาน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาดุขฎิบัณฑิต. ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ต้นศิริ. (2539). โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต: แนวคิดและบทวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. (2549). มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน จำกัด ภาพพิมพ์.
- Mason and Bramble. (1997). *Research in Education, and the Behavioral Sciences, Concepts and
Methods*, University of Kentucky, Northeastern University of New Mexico, Brown &
Benchmark, Publisher, USA.